

Chương 17

Mỹ Nhân Tuyệt Thế Đưa Tới Xôn Xao (2)

Vó ngựa lộc cộc, không lâu lắm, trước mắt xuất hiện một cái chợ náo nhiệt, mùi thịt nồng nặc từ tiệm com, từ quán nhỏ bên đường, tất cả từ các góc chui vào mũi Tô Hồng Tụ.

Tô Hồng Tụ chịu hết nổi hít mũi, mắt to tròn trĩa tập trung nhìn chằm chằm vào cửa tiệm vịt nướng bên đường.

Mặc dù Phong Lăng Thiên không thấy được mặt Tô Hồng Tụ, nhưng có thể nghe được nàng không ngừng nuốt nước miếng trong lòng mình.

Từng tiếng ừng ực hơi yếu giống như tiếng chùy nho nhỏ, gõ từng phát vào trong buồng tim cứng rắn như sắt của Phong Lăng Thiên, may là xưa nay Phong Lăng Thiên trầm ổn, tự chủ hơn người, trái tim cũng không sụp đổ.

Thật đáng thương, vật nhỏ thật gầy yếu, xem ra thật sự đói lả, ngay cả bụng cũng kêu ùng ục.

Thân thể mềm mại không xương trong ngực, ôm lên không có chút sức nặng nào, Phong Lăng Thiên hồi tưởng lại lúc mình ôm Tô Hồng Tụ lên ngựa, mềm mại như vậy, vòng eo nhỏ mảnh khảnh như vậy, hai tay hẳn có thể khép lại, quả thật hơi dùng sức sẽ gãy mất.

Phong Lăng Thiên không nhịn được đưa tay khẽ vuốt ve bả vai Tô Hồng Tụ, bàn tay màu lúa mạch vừa mới rơi xuống đầu vai nhỏ yếu mềm mại, Phong Lăng Thiên đã giống như bị thứ gì đó hun nóng, hơi ngẩn ra, nhanh chóng rút tay lại.

Tô Hồng Tụ không biết lồng ngực Phong Lăng Thiên chấn động mạnh, cảm xúc bắt đầu khởi động, toàn bộ tâm thần đã sớm bị tiệm vịt nướng bên cạnh hấp dẫn.

Tô Hồng Tụ thè lưỡi mềm liếm môi, trông mắt đen của Phong Lăng Thiên sau lưng nàng nhanh chóng tối lại, thân thể căng cứng không nhúc nhích.

Mắt Tô Hồng Tụ nhìn chằm chằm vào vịt nướng treo trên móc sắt, vàng ruộm, thơm ngát, thì ra đây chính là thức ăn của người, xem ra quả thật ngon hơn thịt tươi máu chảy đầm dề, lông cũng chưa nhổ sạch sẽ nhiều.

Tô Hồng Tụ hít mũi, một cái xoay người linh hoạt xuống ngựa, khoảnh khắc khi ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực rời đi, ngực Phong Lăng Thiên lại co rút đau đớn, không nhịn được đưa tay, hình như muốn giữ lại, sẽ nhanh chóng chộp lấy vật áo trắng như tuyết bay bay của Tô Hồng Tụ.

Nhưng ngay khi ngón tay sắp chạm đến vật áo trắng như tuyết này, Phong Lăng Thiên kinh ngạc, đột nhiên cảm thấy sự luống cuống của mình, lại nhanh chóng thu tay phải lại về phía sau.

Đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Đồng tử Phong Lăng Thiên co lại, trong tròng mắt đen thui tĩnh lặng lại thoáng qua vô số gợn sóng đậm.

Không phải chứ, không phải hẳn chưa từng thấy mỹ nhân, từ nhỏ đến lớn, nhóm triều thần, Phụ hoàng hẳn không biết từng nhét bao nhiêu mỹ nhân vào tâm cung của hắn.

Có dung mạo tuyệt mỹ, có thân hình xinh đẹp, có âm thanh êm tai, cũng có thân mang mùi thơm lạ lùng.

Nhưng hẳn lại chưa bao giờ sinh ra cảm giác như vừa rồi với bất kỳ nữ nhân nào.

Mới vừa rồi, khoảnh khắc khi tay hắn đặt trên đầu vai Tô Hồng Tụ, giống như có một luồng nhiệt nóng thông qua lòng bàn tay máu tươi đầm đìa mà xuyên thẳng vào trái tim hắn.

Không thể nói rõ là một cảm giác gì, giống như động lòng, nhưng cũng không tốt đẹp, ngược lại có một cảm giác trái tim bị người siết chặt trong tay, với khổ sở chua xót bị bóp đến nát bấy.

Đây, giống như không phải là cảm giác động lòng, ngược lại càng giống như có người dùng dao găm đào trái tim từ ngực của hắn còn đang sống sờ sờ đi.

Từ đó về sau, hỉ nộ ái ố, chua xót ngọt đau sẽ không do bản thân hắn làm củ, mà do người đào trái tim của hắn đi nằm trong tay.

Phong Lăng Thiên không nói một lời, sắc mặt quái dị, cười trên lưng ngựa nhìn Tô Hồng Tụ đi phía trước.

Tô Hồng Tụ còn không biết mình vô thức thi triển mị thuật chính xác không làm đánh trúng Phong Lăng Thiên, không chỉ Phong Lăng Thiên, Vệ Thập Nhị, Sở Dật Đình cũng hoặc nhiều hoặc ít bị mị thuật của nàng ảnh hưởng.

Bọn họ vốn không phải là người dễ dàng động lòng, nhưng mà yêu pháp của Hồ tộc cường đại dường nào, cô có Đắc Kỷ, Bao Tự, khuynh quốc khuynh thành, hại nước hại dân, làm cho Quân Vương kể từ đó không lâm triều, chiến tranh ngàn dặm, nước mất nhà tan đều chỉ vì thu được một tiếng cười của các nàng.

Hai người này đều có thể coi là tổ sư của Tô Hồng Tụ, Tô Hồng Tụ so sánh với họ, cũng sẽ không hề rơi vào thế hạ phong chút nào.

Chỉ có điều, Tô Hồng Tụ mới tu luyện năm trăm năm, không biết phải vận dụng một thân mị thuật nghiêng trời lệch đất, điên đảo càn khôn của mình.

Tất cả tâm tư của nàng đặt toàn bộ lên vệt nướng thơm ngào ngạt, vàng óng trước mắt.

Xem ra thật ngon quá, thật mê người, đúng lúc, nàng nhớ ngày trước lúc mình ra đường mua đồ, đã từng mua một con vệt nướng như vậy, lúc ấy chủ tiệm hỏi nàng muốn bao nhiêu tiền đồng?

Hình như là hai mươi.

Tô Hồng Tụ dùng sức nuốt nước miếng, đôi tay nhanh chóng lấy ra một thỏi bạc vụn nhỏ nhất từ trong bọc quần áo.

“Ông chủ, vệt nướng, cho ta một... Không, là hai.”

Không thể không nói lỡ mũi Tô Hồng Tụ vô cùng thính, vừa nghe đã chọn trúng tiệm vệt nướng nổi danh nhất, khách nhiều nhất Kinh thành, ban đầu lúc Tô Hồng Tụ làm người, cũng không hiểu quy củ, người khác đều ở đây xếp hàng, nàng lại không ngừng tiến tới trước mặt ông chủ, lấy bạc ra hỏi hẩn mua vệt nướng.

Ông chủ vốn định một lời từ chối, lúc chứng kiến Tô Hồng Tụ tới nhập đội, ông chủ đã nhú chặt chân mày.

Nhưng khi Tô Hồng Tụ há miệng, giọng nói giống như nhạc tiên linh hoạt kỳ ảo khẽ vui mừng bay vào lỗ tai ông chủ, ông chủ giống như bị người đâm mạnh một quyền, chỉ thoáng một cái dừng toàn bộ động tác trên tay, há to miệng, mặt đỏ lên, trợn to mắt, giống như bị thứ gì đó dính chặt, không nháy mắt nhìn thẳng Tô Hồng Tụ.

Không riêng gì ông chủ, tất cả người xếp hàng bên cạnh, cho dù là bác trai bác gái lớn tuổi, tay vẫn cầm tiền đồng, kể cả nam nữ con nít sáu bảy tuổi, tất cả đều đồng loạt nghiêng đầu, mặt lộ vẻ kinh ngạc, tập trung vào Tô Hồng Tụ.

Đây rốt cuộc là giọng nói như thế nào?

Linh hoạt kỳ ảo dễ nghe, mềm dẻo êm tai nghe giống như không phải giọng nói của người phát ra, ngược lại giống như tiếng nhạc tiên từ bầu trời truyền đến, mê hoặc lòng người, uyển chuyển mờ ảo.

Một người mở miệng có giọng nói hay như vậy, rốt cuộc nàng sẽ có bao nhiêu xinh đẹp?

Trong lúc nhất thời, ánh mắt tất cả mọi người sáng quắc, không chớp mắt tập trung vào Tô Hồng Tụ, dường như muốn xuyên qua màn che thật mỏng trên mặt nàng, thấy rõ dung mạo chân thật.